

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 020253 17 Uvp
Banjaluka, 12.06.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika B. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 25.01.2017. godine, tužene Uprave, u predmetu utvrđivanja prava svojine u korist jedinice lokalne samouprave, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 020253 17 U od 20.09.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 12.06.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice B. broj ... od 14.10.2016. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je zahtjev tužioca za pretvaranje prava korišćenja, kao osnovnog prava na nepokretnostima u društvenoj svojini, u pravo svojine Grada B., na zemljištu označenom kao k.č. br. 3217 površine 4500 m² i k.č. br. 3220/1 površine 7146 m², obje upisane u z.k. ul. broj 1418 k.o. B., kao opštenarodna imovina sa 1/1 dijela, pravo korišćenja Fudbalskog kluba „S“ I., a što se po novom premjeru odnosi na dio k.č. br. 1057/1 upisana u p.l. broj 89 k.o. I. kao posjed ZZ „A.“ B. sa 1/1 dijela.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 14.10.2016. godine, jer je isto zasnovano na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju, te doneseno pravilnom primjenom materijalnog prava. Ovo stoga što je u prvostepenom postupku na osnovu priloženih isprava i identifikacije od strane vještaka geodetske struke, nakon održane rasprave, utvrđeno da se radi o nepokretnostima koje su u zemljišnoj knjizi upisane kao opštenarodna imovina, pravo korišćenja Fudbalskog kluba „S.“ I. sa 1/1 dijela, koji subjekt postoji i danas egzistira pod imenom Fudbalski klub „S.-N.“ P., a sa čim nisu ispunjeni uslovi za primjenu odredbe člana 324. stav 3. Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15 - u daljem tekstu: Zakon o stvarnim pravima) u konkretnom slučaju, jer ista predviđa mogućnost utvrđivanja prava na nepokretnostima ove vrste u korist jedinice lokalne samouprave, ako je nosilac upisanog prava (korišćenja) prestao da postoji i nema pravnog sljednika, što ovdje nije slučaj. Takođe je sud podržao stav tužene da je u provedenom upravnom postupku prvostepeni organ pravilno ocijenio da nema uslova ni za to da se pravo na ovoj nepokretnosti utvrdi u korist Grada B. primjenom odredaba člana 2. i 5. Zakona o

utvrđivanju i prenosu prava raspolaganja imovinom na jedinice lokalne samouprave („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 70/06 - u daljem tekstu: Zakon o prenosu prava raspolaganja), jer predmetna nepokretnost koja u naravi predstavlja fudbalsko igralište ima svog titulara i ne spada u imovinu na koju se odnose predhodno pomenute odredbe, obzirom da tužilac nema, odnosno nije prezentovao nijedan dokaz o pravnom osnovu Grada B. za sticanje prava raspolaganja na ovoj nepokretnosti, a koji dokaz je kao neophodan propisan odredbom člana 10. stav 3. Zakona o prenosu prava raspolaganja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu ističe da su rješanjem Skupštine opštine B. broj ... od 12.07.1972. godine predmetne nepokretnosti dodjeljene Fudbalskom klubu „S.“ I. bez naknade radi izgradnje igrališta, ali da to rješenje nije moglo biti valjan pravni osnov za sticanje ovih nepokretnosti, jer SO B. nije bila nosilac prava na istim u vrijeme kada je izvršena dodjela. Dalje ukazuje da u provedenom upravnom postupku nije u potpunosti rasvijetljeno da li upisani nosilac prava korišćenja ovih nepokretnosti egzistira danas, a što su sve okolnosti koje su od značaja za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari. U nastavku samo citira relevantne odredbe Zakona o stvarnim pravima i Zakona o prenosu prava raspolaganja, dodajući da ih organi nisu pravilno primijenili, te navodi da nije izvršena potpuna identifikacija ovih nepokretnosti obzirom da nije izvršen uviđaj na licu mjesta, kao što nisu saslušani ni svi „titulari konstatovanih prava“. Konačno citira i odredbu člana 163. Zakona o sportu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 4/02, 66/03, 73/08 i 102/08) zaključujući da je i ona od značaja za odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari, jer propisuje da su sportski objekti, ugrađena oprema i transportna sredstva koji su izgrađeni ili pribavljeni sredstvima Republike Srpske, grada, ili opštine, kao i svih ranijih društveno-političkih zajednica kojima su osnivači Republika, grad ili opština, u državnoj svojini. Obzirom da je sve ove navode iznio u tužbi koju je sud odbio, konačno predlaže da sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine te predmet vrati nižestepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje, a postavio je i zahtjev za nadoknadu troškova ovog postupka koji se odnosi na sastav zahtjeva u iznosu od 1.125,00 KM.

Tužena je dostavila odgovor na zahtjev u kojem navodi da je isti neosnovan i da u svemu ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano lice, FK „S.-N.“ P., nije dostavilo odgovor na zahtjev.

Zainteresovano lice, ZZ „A.“ B., nije dostavilo odgovor na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 25.01.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koji je osnovano prihvatio utvrđenja tužene da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi za utvrđivanje prava na ovoj nepokretnosti u korist Grada B., kako primjenom odredbe člana 324. stav 3. Zakona o stvarnim pravima, tako ni primjenom odredaba člana 2. i 5. u vezi sa članom 10. Zakona o prenosu prava raspolaganja. Ovo prihvatanje svih činjeničnih i pravnih utvrđenja tužene sud je obrazložio na način kako je to prethodno interpretirano, a ove zaključke tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Tako je bez osnova navod tužioca da rješenje Skupštine opštine B. broj ... od 12.07.1972. godine kojim su ove nepokretnosti dodjeljene Fudbalskom klubu „S.“ I. radi izgradnje fudbalskog igrališta, nije valjan pravni osnov za sticanje nepokretnosti, jer SO B. navodno nije bila titular prava u vrijeme dodjele, obzirom da predmet ovog upravnog postupka nije utvrđivanje valjanosti tog rješenja o dodjeli zemljišta Fudbalskom klubu „S.“ I. koje je doneseno 1972. godine i provedeno u zemljišnoj knjizi još 1973. godine, o čemu svjedoči rješenje Opštinskog suda u Banjaluci broj Dn-2510/72 od 17.05.1973. godine, a na osnovu kojih isprava uloženi u upravni spis je pomenuti subjekt postao titular prava korišćenja.

Neosnovani su navodi tužioca da u upravnom postupku nije utvrđeno da li titular tog upisanog prava korišćenja nepokretnosti danas postoji, kada je isti putem svog ovlašćenog predstavnika pristupio po pozivu na raspravu održanu pred prvostepenim organom dana 10.06.2016. godine, obrazlažući da isti klub postoji od 1947. godine, samo što danas nosi naziv Fudbalski klub „S.-N.“ P., a kao takav sve od dodjele do danas predmetno zemljište koristi kao fudbalsko igralište na kome je izgrađen objekat svlačionica u površini od 95 m².

Dalje su neosnovani i krajnje paušalni navodi tužioca da organi uprave i sud nisu pravilno tumačili relevantne odredbe Zakona o stvarnim pravima i Zakona o prenosu prava raspolaganja, kao što je neosnovan i navod da u predmetnoj upravnoj stvari identifikacija nepokretnosti nije valjana jer nije izvršen uviđaj na licu mjesta, obzirom da iz spisa proizilazi da identifikacija ovih nepokretnosti po starom i novom premjeru, koju prate izvod iz zemljišne knjige i prepis posjedovnog lista, uopšte nije sporna, a data je od strane ovlašćenog vještaka geodetske struke čiji nalaz i mišljenje stranke ničim konkretno nisu osporile.

Netačan je navod tužioca da u predmetnoj upravnoj stvari nije omogućeno izjašnjenje svim upisanim titularima, pri čemu se vjerovatno misli na ZZ „A.“ B. koji je u katastarskom operatu upisan kao posjednik nepokretnosti, obzirom da je tom pravnom licu omogućeno učešće u upravnom postupku, te dalje u ovom upravnom sporu, a okolnost što nije dao izjašnjenje ni u kom slučaju nije od značaja za tužioca, odnosno za prava stranke koju on zastupa.

U konačnom, bez uticaja je pozivanje tužioca na odredbu člana 163. Zakona o sportu, jer njen sadržaj nije sporan, ali ni od značaja za rješavanje upravne stvari, obzirom da je predmet konkretnog upravnog postupka zahtjev jedinice lokalne samouprave da se u njenu korist utvrdi pravo svojine na ovim nepokretnostima primjenom odredaba člana 324. stav 3. Zakona o stvarnim pravima, te odredaba člana 2. i 5. Zakona o prenosu prava raspolaganja, a za usvajanje kojeg zahtjeva nisu ispunjeni uslovi propisani tim zakonskim odredbama, kako je sve to pravilno zaključio nižestepeni sud.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakornosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Obzirom da je zahtjev za vanredno preispitivanje odbijen, tužilac nema pravo na naknadu troškova ovog postupka, pa se stavom 2. izreke ove presude zahtjev za nadoknadu istih odbija kao neosnovan, na osnovu odredbe člana 49. i 49a. ZUS.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost opravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić